

JAGER IN HET gewone leven

ERIK BLANKESTIJN (56) - SECURITY HOST

‘Als ik ochtenddienst heb, begin ik om 5,30 uur. Als beveiliging moet je als eerste aan de poort staan, om ‘m open te doen, haha! Ik ben in dienst bij D&B Security en al 9 jaar gestationeerd in Utrecht bij Stedin: netbeheerder van gas en elektriciteit. Officieel heet ik security host. Als gastheer achter de balie ontvang ik iedereen. Het is een prettig pand. Vier jaar geleden is het flink verbouwd, het is meer open en minder hokkerig geworden. Normaal werken hier

zo’n 350 mensen maar door de corona-crisis werkt 90% nu thuis. Eerder werkte ik als beveiliging bij een asielzoekerscentrum. Altijd veel toestanden. Van vechtpartijen tot brandjes en zelfs zelfmoorden. Soms was ik daar dokter en beveiliging tegelijkertijd. Het was veel improviseren omdat het allemaal slecht georganiseerd was. Nu heb ik een team van BHV’ers om mij heen staan. Met één druk op de knop, kan ik hen oproepen. Nee ik mis de hectiek van het asielzoekerscentrum niet. Geef mij maar de rust van Stedin.’

TEKST EN FOTO'S DOUWE ANNE VERBRUGGE

ERIK BLANKESTIJN (56) - JAGER BIJ WBE KROMME RIJN, HEUVELRUG EN SCHALKWIJK

‘Mijn eerste schot ooit, was meteen raak. Dat was bij een vriendje die een buks had. Ik zie het blikje nog door de lucht vliegen. Zijn vader was jachtopziener in Amerongen. Niet veel later ging ik mee als drijver; op mijn 24e was ik jager. Mijn jachtveld ligt aan de Lek bij Schalkwijk. Een prachtplek. Ik doe vooral aan ganzenbeheer. Zeker twee keer in de week ben ik er te vinden. Om drie uur mijn bed uit, zodat ik om half vijf klaar zit aan de kribben bij de rivier. En ik ben o zo blij dat we weer met lokkers mogen werken. Van februari tot maart mag dat niet in dit gebied. In die maand schoot ik zeven ganzen. Nu – met lokkers – zit ik op meer dan 200. Het liefst zit ik elke dag in het veld. Samen met mijn labrador Browning en Engelse springer spaniël Jake. In corona-tijd heb ik me geen dag verveeld. Echt, ik heb medelijden met de mensen die niet jagen. Zij missen zoveel. Aan de ene kant de spanning van “kom ik tot schot” en aan de andere kant de ontspanning bij het zien van de zonsopkomst, de nevel boven de rivier en de natuur die wakker wordt. Met als mooie toegift een heerlijk stuk vlees op het bord.’